

ناسینی خوای گه وره

بیکه رد جانی عه زیز

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

الحمد لله رب العالمين والصلاة والسلام على
نبينا محمد وعلى آله وصحبه أجمعين، وبعد:

له م بابه ته دا به پشتیوانی خوای گه وره
تیشکیک ده خهینه سه ناسینی خوای
گه وره و ئه و شتانه ی که په یوه ندیان
پیوه ی هه یه، سه ره تا با بزاین خوای
گه وره کی یه؟ خوای گه وره ئه و زاته
به رزه یه که خوای تاک و ته نه یه هه روه کو
ده فه رموویت: ﴿قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ ۝۱ اللَّهُ
الصَّكْمُ ۝۲ لَمْ يَكُنْ لَكَ يَوْمَ تُولَدُ ۝۳ وَلَمْ
يَكُنْ لَكَ كُفُوًا أَحَدٌ ۝۴﴾ [الإخلاص].

واته: ئه ی محمد ﷺ بلی ئه و خودایه تاک
و ته نه یه جیی نیازو ئومیده که سی لی
نه بووه له که س نه بووه هه رگیز هیچ که س
هاوشیوه و هاتای نییه.

که واته خوای گه وره ئه و خوایه یه که جن
ومروفت و هه موو بونه و هه رو زه وی و

ئاسمانی دروست کردوه که به لگه یه
له سه ر ئه وه ی خوای گه وره تاک و ته نه یه و
دوره له هه موو عه یب و که م و کو پیه ک
هه روه کو خوای گه وره ده فه رموویت:
﴿إِنَّ فِي خَلْقِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَاخْتِلَافِ اللَّيْلِ
وَالنَّهَارِ لَآيَاتٍ لِّأُولِي الْأَلْبَابِ ۝۱۱۱ الَّذِينَ يَذْكُرُونَ
اللَّهَ قِيَمًا وَقُعُودًا وَعَلَىٰ جُنُوبِهِمْ وَيَتَفَكَّرُونَ فِي
خَلْقِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ رَبَّنَا مَا خَلَقْتَ هَذَا بَطْلًا
سُبْحَانَكَ فَقِنَا عَذَابَ النَّارِ ۝۱۱۲﴾ [آل عمران].

واته: دروست کردنی ئاسمانه کان و زه وی و
جیاوازی نیوان شه و و پوژ یه ک به دوای
یه کدا هاتنیا به لگه ی دیارو ئاشکران که
ئهم بوونه و هه ره ته نها به خوای تاک و ته نها
هاتوته کایه وه، ئهم به لگه دیارانه ش
مروفتی خاوه ن می شک و ژیر هه ستیان
پیده کات که خوای تووشی مله وری لاری
نه کردبی، ئه و مروفتانه ی له شه و و پوژ،
له خووشی و ناخوشیدا له هه موو هه ستان و

يُولَدُ وَلَمْ يَكُنْ لَهُ كُفُوًا أَحَدٌ، ثُمَّ لِيُنْفِلَ عَنْ
يَسَارِهِ ثَلَاثًا وَلِيَسْتَعِذَّ مِنَ الشَّيْطَانِ وَلِيَنْتَه
فِي ذَلِكَ يَذْهَبَ عَنْهُ) (1).

واته: باوه رِم هه يسه به خواو
پيغه مبه ره كه ي ﷺ خواي گه وره تاكو
ته نهايه، خواي گه وره بي پيوسته له
دروستكراوه كاني، كه سي لي نه بووه
له كه سيش نه بووه، وه هيچ كه سيش
هاوشيوه ي خواي گه وره نيه. پاشان
سي جار تف بكات به لاي چه پيداو، په نا
بگريت به خواي گه وره له شه يتان، وه
وازييت له وه سوه سه يه نه شتانه
ده بنه هوي لاجووني نه وه سوه سه يه.

وه پيوسته بو تريت: خواي گه وره
دروستكاره و دروستكراو نيه، بو زياتر
نزيك بوونه وه ي نه شته له بيرو هوشماندا
ده ليين: ژماره دوو ژماره يه كه
له پيشيه وه يه تي، وه ژماره يه كه هيچ
شتيك له پيشيه وه نيه، خواي گه وره
تاكو ته نهايه وه هيچ شتيك له پيشيه وه
نه بووه، هه روهك پيغه مبه ري خوا ﷺ
ده فهرموويت:

دانيشتنيكداو له كاتي پالكه وتن هه ميشه
خودايان له بيره و بيريش له دروست كردني
زه وي و ناسمان ده كه نه وه و ده لين: نه ي
خودايه به بي هووده نه م بوونه وهره ت
دروست نه كردوه به لكو حيكه تيكي
گه وره خوتي تيدايه و تاكو ئيمه تو
بناسين و به ته نها تو بپه رستين پاك و
بيگردي بو تو بمان پاريزه له ناگري
دوزه خ.

كن خواي گه وره ي دروست كردوه؟

وه لام/ نه گه ر شه يتان ده پاوكي بو
دروست كردن به م پرسيا ره نه وا په نا
بگرن به خواي گه وره، بويه خواي گه وره
ده فهرموويت:

﴿وَأَمَّا يَنْزَغَنَّكَ مِنَ الشَّيْطَانِ نَزْعٌ فَاسْتَعِذْ بِاللَّهِ إِنَّهُ
هُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ﴾ (36) [فصلت].

واته: نه گه ر شه يتان وه سوه سه و ده
پاوكي بو دروست كردن نه وه په نا بگرنه
خواي گه وره لي، چونكه به راستي خواي
گه وره بيسه رو زانايه.

وه پيغه مبه ري خوا ﷺ فيري كردوين
كه چون فيله كاني شه يتان ره د
بكه ينه وه، به وه ي كه بلين: (آمنت بالله
ورسوله، الله أحد الله الصمد لم يلد ولم

(1) (رواه البخاري ومسلم وأبو داود، وحسنه الشيخ
الألباني في صحيح الجامع الصغير: 8182).

(اللَّهُمَّ أَنْتَ الْأَوَّلُ فَلَيْسَ قَبْلَكَ شَيْءٌ) (2).

واته: خویه تو له سه ره تاوه هر بوویت و هیچ شتیک له پیش تووه نه بووه.

وه خوی گوره ده فه رموی:

﴿هُوَ الْأَوَّلُ وَالْآخِرُ وَالظَّاهِرُ وَالْبَاطِنُ وَهُوَ بِكُلِّ شَيْءٍ

عَلِيمٌ ﴿٢﴾﴾ [الحديد].

واته: هر خوی گوره یه که یه که مین و دواه مینه، وه ناشکراو نهینی ده زانیت، وه نهو به هه موو شتیک ناگاداره.

نایا نیمه خوی گوره ده بینین؟

بو وه لامی ئەم پرسیاره نیمه له دنیا خوی گوره نابینین، به لام له قیامه تدا ته نها باوه پرداران ده بینین، هر وه کو خوی گوره ده فه رموی:

﴿وَمِنْ مَّوَدِّعِهِمْ تَقَطَّعُوا عَنِ اللَّهِ وَلَهُمْ آسَنُ مَأْوٰیئِهِمْ﴾ [القیامة].

واته: زور بوخسار له پوژی دوا پیدا گه شاوهن و ددره وشیننه وه چونکه ته ماشای په روه ردگاریان ده کهن.

وه هه روه ها که سانیك پرسیاریان له پیغه مبه ر ﴿﴾ کرد نایا نیمه له قیامه تدا

خوی گوره ده بینین؟ پیغه مبه ری خودا ﴿﴾ فه رموی:

(نعم، فهل تضارون في رؤية الشمس في

الظهيرة ليست في سحابة؟ قالوا: لا، قال:

فهل تضارون في رؤية القمر ليلة البدر ليس

في سحابة؟ قالوا: لا، قال فوالذي نفسي

بيده لا تضارون في رؤية ربكم إلا كما

تضارون في رؤية أحدهما) (1).

واته: به لئ له قیامه تدا هه رکه سیک

باوه پردار بیت ده بینین، نایا ماندوو دهن

له بینینی خوړ له نیوه پوډا که سامال

بیت و هه ور نه بیت؟ ووتیان: نه خیر،

فه رموی: نایا ماندوو دهن له بینینی

مانگی چوارده که سامال بیت و هه ور

نه بیت؟ ووتیان: نه خیر، فه رموی:

سویند بهو خویه ی گیانی منی به ده سته

خوی گوره ده بینین و ماندوو نابن له

بینینی هه روه کو چوړ ماندوو نابن له

بینینی نهو دووانه.

هه روه ها پیغه مبه ر ﴿﴾ ده فه رموی:

(إذا دخل أهل الجنة الجنة نادى مناد: يا

أهل الجنة، إن لكم عند الله موعداً يريد أن

(2) (رواه مسلم وأبو داود والترمذي وابن ماجه وصححه

الشيخ الألباني في: صحيح الجامع الصغير: 4424)

(3) (متفق عليه، وانظر: مشكاة المصابيح: 555).

خوای گه وره له کوربه له کوربه یه؟

خوای گه وره له سهر عرشه له سه رووی
هموو ناسمانه کانه وه، هه روه کو خوای
گه وره ده فه رموویت:

﴿الرَّحْمَنُ عَلَى الْعَرْشِ اسْتَوَى ﴿٥٠﴾﴾ [طه].

واته: خوای گه وره له سهر عرش بهرزو
بلند بوته وه، به وشپوهی شیاوی بیټ
ئیمه چونیته که ی نازانین.

پیغه مبهری خوا ﷻ ده فه رموویت:

(ان الله كتب کتابا قبل ان یخلق الخلق
فهو مکتوب عنده فوق العرش) ﴿١﴾.

واته: خوای گه وره نوسراویکی نوسیوه
پیش نه وهی دروست کراوه کان دروست
بکات، نه و نوسراوه لای خوئیته تی له سهر
عرش .

له یه مه ن پارچه زیږیکیان نارد بو
پیغه مبهری خوا ﷻ، پیغه مبهری خوا
ﷻ دابه شی کرد به سهر چوار که سدا بو
نه وهی دلایان بو دینی ئیسلام رابکیشیت،
پاشان نه فه ریگ راست بووه وه وتی نه ی
پیغه مبهر ئیمه شایسته ترین بیده به ئیمه

یُنَجِّزُ كَمُوهُ، فيقولون: ما هو؟ ألم يُيَضِّضْ
وجوهنا، ويثقل موازيننا، ويدخلنا الجنة،
وينجيننا من النار؟ قال: (فيكشف الحجاب
فينظرون اليه، فما اعطاهم شيئاً احب
اليهم من النظر) ﴿١﴾.

واته: کاتی به هه شتیه کان چوونه
به هه شتیه وه دوزه خیه کان چوونه
دوزه خه وه جارده ریگ بانگ ده کات و
ده لیت: نه ی به هه شتیه کان ئیوه له لایه ن
په روه ردگار وه به لئینیکتان پیدراوه
ده یه وی بوټان جی به جی بکات، نه وانیش
ده لئین نه و به لئینه چیه؟ ئایا پوومانی
سپی نه کردوه؟ ئایا کیشانی کرده وه
چاکه کانمانی قورس نه کردوه؟ ئایا نه ی
خستوینه ته به هه شت و له تاگریش
نه بیاراستووین؟ جا په رده لا ده بریت
بویان و، سهیری خوای گه وره ده که ن
سویند به خوا هیچ شتیکی پی نه داون
خوشتتر بیټ له لایان له سه یرکردنی خوای
گه وره نه وه نده چاویانی پی گه ش
بیته وه .

(4) (رواه مسلم وأحمد، وصححه الشيخ الألباني في:

صحيح الجامع الصغير: 521).

(5) (أخرجه البخاري ومسلم، وصححه الشيخ الألباني في:

صحيح الجامع الصغير: 5214).

بۆ دیدهی بهو چوار کهسه؟ پیغه مبهری
خوای فهرموی:

(أَلَا تَأْمِنُونِي وَأَنَا أَمِينٌ مِنْ فِي السَّمَاءِ)

واته: ئایا ئیوه منتان لئه مین نییه
له کاتی کدا من ئه مینداری ئه و زاته م که
له ئاسمانه له سه ره عه رش.

ئه مه ش به لگه یه له سه ره ئه وه ی که خوای
گه وره له سه ره عه رشه به زاتی خوئی.

نایا خوای گه وره له گه لماندایه؟

وه لام/ خوای گه وره له گه لماندایه
به زانیاری خوئی و ته کانمان ده بیستی و
ده مان بینیت وه ک خوای گه وره
ده فه رموویت:

﴿ قَالَ لَا تَخَافَا إِنِّي مَعَكُمَا أَسْمَعُ وَأَرَى ﴾

[طه].

واته: خوای گه وره به موسا و هارونی
فه رمو له فیرعه ون مه ترسن چونکه من
له گه لتانم، ده بیستم و ده بینم .

پیغه مبهر ده فه رموویت:

(إنکم تدعون سمیعا قریبا وهو معکم)
واته: ئیوه داوا له خوی به که ده کن که
ده بیستی و نزیکه لیتانه وه و له گه لتاندا یه
به زانیاری خوئی، و ته کانتان ده بیستی و
ده تان بینیت.

نایا هیچ که سیك غه یب ده زانییت؟

هیچ که سیك غه یب نازانییت جگه له خوای
گه وره، وه کو خوای گه وره ده فه رموویت:

﴿ وَعِنْدَهُ مَفَاتِحُ الْغَيْبِ لَا يَعْلَمُهَا إِلَّا هُوَ ﴾

 [الأنعام].

واته: خه زینه کانی غه یب لای خوای
گه وره یه، هیچ که سیك نایزانییت ته نها
خوئی نه بییت .

بوچی خوای گه وره نه م ناسمان و

بوونه وهره ی دروست کردووه؟!

بی گومان ئینسان پله و پایه یه کی زور
گه وره و به رزی گرنگی هه یه، که هیچ
دروست کراویکی نیو بوونه وهر نایگاتی
ئه ویش ئه وه یه که هه رچی له ئاسمان و
زه ویدا هه یه خوا بۆ ئینسانی ملکه چ
کردووه که سوودی لی وهر بگری له ژیان و
گوزهرانی دونیادا وه کو خوای په روه ردگار

(7) (رواه مسلم، وانظر: صحيح الجامع الصغير: 7864).

(6) (رواه البخاري، وانظر: صحيح الجامع الصغير: 2645)

خودا له پیناوی مرقددا دروستی کردووه و
ژیباری کردووه و به جوریک ریخراوه و
دانراوه له گه ل سروشت و ژیانیدا بگونجی،
وه به نه ندازه و چونیه تیه کی ودها دروست
کراوه و به دی هیئراوه که ژیانی مروقی پی
چاک و ته واو بی.

وه هر شتیك بو ژیانی ئینسان پیویست
بی و زهروره تی ژیانی بی خودا بی
تاماده کردووه و له گه ل سروشتی ژیانیدا
گونجانندیه تی، وده هر شتیك که بیته
مایه ی کوسپ و ته گه ره و ریگر له ژیان
خودا لای بردووه و نه یه یشتووه.

بۆچی خوای گه وره مروقی دروست

کردووه؟

ناشکرایه، یه که م دروست کراو
له دروستکراوه کانی خوای گه وره دا له
مروقددا بریتییه له ئاده م ﴿۷۶﴾ و هکو خوای
گه وره ده فهرموویت:

﴿إِذْ قَالَ رَبُّكَ لِلْمَلَائِكَةِ إِنِّي خَلِيقٌ بَشَرًا مِّن طِينٍ

﴿۷۶﴾ [ص].

واته: خوای گه وره به فریشته کانی
فهرموو: من ده مه ویت مروقیك دروست
بکه م له قور.

ده فهرموویت: ﴿اللَّهُ الَّذِي سَخَّرَ لَكُمُ الْبَحْرَ
لِتَجْرِيَ الْفُلُكُ فِيهِ بِأَمْرِهِ وَلِيُنزِلَ مِن فَضْلِهِ وَلَعَلَّكُمْ
تَشْكُرُونَ ﴿۱۳﴾ وَسَخَّرَ لَكُم مَّا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ
جَمِيعًا مِّنْهُ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ يَتَفَكَّرُونَ
﴿۱۳﴾ [الجاثية].

واته: هر خوا خوی ده ریای بو ئیوه
ملکه چ و ژیر بارکردووه، تا به فه رمانی
خودا که شتی له ناویدا بگه ری بی ئه وه ی
نقوم بی، وه بو ئه وه ی له و به خشش و
نیعمه تانه ی که خودا دایناوه له ده ریادا
ئیوه لی سوود مهن دین . . وده هرچی
له ئاسمان زه ویدایه، هر هه مووی مولکی
خودایه به میهره بانی خوی بو ئیوه ی
دهسته مو کردووه بو ئه وه ی له ژیانی
دونیادا لی به هره مهن دین، ئا ئه مانه
به لگه و نیشانه ی پروون و ناشکرای تیدایه
بو که سانی که بیر بکه نه وه و بزائن که
حیکمه تی دروست بوونی ئه م بوونه وهره
چییه .

له ئایه ته کانی قورئاندا به لگه و نیشانه ی
زوری تیدایه که باس له وه ده کات و ئه وه
ده سه لمینی که ئه م گه ردوونه و ئه وه ی
له م بوونه وهره دا هیه، هر هه مووی

(یا معاذ بن جبل هل تدري ما حق الله على عباده وما حق العباد على الله؟ قال: الله ورسوله أعلم، قال: فإن حق الله على العباد أن يعبدوه ولا يشركوا به شيئاً) (۱).
 واتة: ئايا ده زانی مافی خوا له سهر بهنده کانی چیه؟ ئه ویش ووتی خواو پیغه مبه ره که ی ﷺ باشتر ده زانن، فه رموی: حه ق و مافی خوا له سهر بهنده کانی ئه وه یه که بیپه رستن و به ندایه تی بو بکه ن و هاوبه شی بو دانه نین.

خوای گه وره بوچی داوا

په رستنمان لئ ده کات؟

به راستی پیداوستی بهنده کانه به وه ی که ته نها (الله) په رستراویان بییت و په رستنی بو بکه ن، وه کو پیداوستیانه به وه ی که په روه ردگاریان بییت و دروستیان بکات و پرزقیان بدات و له ش ساغ و خو شحالیان بکات.
 واته هه روه کو چو ن به بی ئه و په روه ردگاره نه بوونیان ده بییت، وه نه به رده وامیش، به هه مان شیوه ش - بگره

پیغه مبه ری خوا ﷺ ده فه رمویت: (کلکم بنو آدم و آدم خلق من تراب) (۱).

واته: ئیوه هه مووتان نه وه ی ئاده من، وه ئاده م دروست کراوه له خو ل. به لام بابزانین خوای گه وره بوچی مروقی دروست کردوه؟! بیگومان ئه و حکمه ت و مه به سته گه وره و

گرنگه ی که مروقه له پیناویدا دروست بووه و وه کو وه زیفه و ئه رکیکی پر بایه خی سه رسانی خو ی ده بی جی به جیی بکات بریتیه له به ندایه تی کردنی خوای په روه ردگار، وه کو خوای گه وره ده فه رمویت:

﴿وَمَا خَلَقْتُ الْجِنَّ وَالْإِنْسَ إِلَّا لِيَعْبُدُونِي﴾ (۲)

[الذاریات].

واته: جنوکه و مروقم دروست نه کردوه ته نها بو په رستنی خو م نه بییت به تا ک و ته نها.

وه ئه م به ندایه تی کردنه ش گه وره ترین حه ق و مافی که که خوای په روه ردگار له سهر مروقی دانابی وه کو پیغه مبه ر ﷺ به موعادی کو ری جه به لی ﷺ فه رموو:

(8) (رواه البزار، وصححه الشيخ الألباني في: صحيح الجامع الصغير: 4568).

(9) (متفق عليه، وانظر صحيح الجامع الصغير: 7968).

خۆشیه کی ته واو و تاسه رو به رده وام نابیت، به لکو کاتییه و خوی له خویدا ده بیته هوی ناخۆشی و ژیان تالی داهاتوی هه تا سه ر، وه نیشانه ی ئه م راستیانه له واقیعدا ده بینریست زور به ئاشکرا، بو نمونه موسلمان ی ته نها خواپه رست له سه ر زانستی به رده وام دل خۆش و پروگه شه، وه خۆشی و له زه ته ی ئیمان و خواپه رستیه که ی به هه موو دونیا ناگۆرپته وه، وه بگره ئه و کاته به لایه وه خۆشترین کاته، که هه موو دونیای ده کاته قوربانی خوا په رستیه که ی، وه خۆشی له و پیناوه دا به خت ده کات وه تا وه کو زیاترو چاکتر خواپه رستی بکات، ئه وه زیاتر له هه موو کاته کانی تری خۆش حال تره، ئه گه ر له دونیا شدا له هه موو که س هه ژارترو بی ده سه لات تریش بیست، به لام مرۆقی دوور له خوا که به ندایه تی و ملکه چی بو خوا ناکات و دل که ی خۆشه ویستی ته واوی خودای تیدا نییه، ده بینین ئه و مرۆقانه ئه گه ر خاوه نی هه موو سامان و ده سه لاتی دونیا ش بن، هه ر دل ته نگ و ژیان تال و نا ئارام و نامورتاحن، چونکه خۆشه ویستی

زیاتریش له مانه ی پيشوو - ئه گه ر به ندایه تی کردنیان نه بیست بو خوا، ئه وه ژیان ی راسته قینه یان له ده ست ده چیت و ژیان ی تالی دونیا و قیامه تیان تووش ده بیست، که واته بو ئه وه ی خۆش حال ی راسته قینه و به رده وامیان ده ست که ویت، ئه وه له نان و له ئاو زیاتر، پیوستیان به وه یه خوا په رستن و له هه موو که سیك خۆشترین بویت و رازی بیست لییان و له تورپی خوی بیانپاریزیست، چونکه فه قیری دنیا ماوه که ی کورته و براوه یه و هه تا سه ر نییه، به لام فه قیری قیامه ت به رده وام و نه براوه یه بو بیباوه پان و هاوبه ش په یداکه ران، وه مرۆق گه ر لاشه که ی ماوه یه کی کورت له نارپه حه تی دابیت له ژیان ی دونیای براوه، ئاسانتره له وه ی دل و لاشه ی به به رده وامی له تالی و عه زاب و ئازاردا بیست له دوا پۆژی نه براوه - په نا به خوا -.

وه هه روه ها دلی مرۆق خۆش نابیت به به رده وامی و ته واوی له هه موو روانگه یه که وه، ته نها به خودا نه بیست. به لام غه یری خوا ئه گه ر ببیته هوی خۆشیه کیش بو دلی مرۆق ئه وه

دهکات و خوی دهکوژیئت، کهواته
خۆشهویستهکهی بووه هوی ناخۆشحالی
دونیـاو دوارپۆژی، وه لـه ززه تی
خۆشهویستهکهی وه کو خواردنیک
شیرینی ژه هراوی کراو وابوو، سه ره تا
به شیرینی کهی خه له تاو کۆتاییه که یشی
له ناو چوونی خوی بوو به ژه هره کهی.

کهواته چۆن لاشه پیویستی به خواردن و
خۆراک و به ئیسراحت هیه، به هه مان
شیوهش بگره زیاتریش دل پیویستی به
ئارامی و له ززه ت هیه، که به وه دهستی
دهکهوئیت که ته نها خواپه رستراوی بیئت و
له هه موو یه کیک زیاتر خۆشی بوئیت و پهزا
بوونی ئه وی دهست کهوئیت و تورپه یی
وسزای ئه وی لی به دووربیئت.

وه زۆربه ی خه لکی توی بۆ خوی دهوئیت
نه که بۆ خۆتی بوئیت، واته ده یانه وئیت
له تۆوه سوود مه ندبن، وه به سه ر تۆدا
سه رکه ون بۆ به رژه وه ندییه کانیا، ئه گه
به زه ره ری دین و دونیای تۆش ته واو
ده بیئت به لام په روه ردگار توی بۆ خۆت
دهوئیت، وه که به ندایه تی له سه ر داناوئیت و
داوای په رستمان لی دهکات له بهر
پیویستی و محتاجییتی خوی نییه به م

راسته قینه یان بۆ (الله) له دهست چووه،
که ئارامی ته واو وکامل به دلّ ده دات.

﴿أَلَا بِذِكْرِ اللَّهِ تَطْمَئِنُّ الْقُلُوبُ﴾ [الرعد].

بۆیه ده بینین هه ر پۆژه ی خۆشه ویستیک
ده گۆرن و دلّیشیان هه ر ناحه سیته وه جا
هه ندیکیان خۆشه ویسته کهی مال و
سامانه که له لای هه موو شتیکه، وه
ئاماده ش نییه دیناریک ببه خشیت به بی
به رامبه ر، هه ندیکیشیان زه عامه ت و ناو و
شوهره ت خۆشه ویستین شته به لایه وه
وه له پیناو دهست کهوتن و مانه وه ی
زه عامه ته کهی ئاماده یه سه دان و هه زاران
که س به کوشت بدات و بیانکاته قوربانی
ده سه لاته کهی ئه گه ر به جوگه ی خوئینیش
بیئت، وه هه ندیکیان ئافره ت سه رخۆشی
کردوه به لایه وه گه وره ترین ئاوات و
مه به ستییتی، خۆشویستنی ئافره ت دلّی
داگیرکردوه، ئاگای له چاکه و مرۆقاییه تی
و یادی په روه ردگاری نه ماوه، به لام
بیگومان هه ریه که له م سیّ خۆشویستنه ی
ئه وان ئاکامیکتی تالی ده بیئت و ژیان
ناخۆشی به دواوه یه، وه جاری واش هیه
که خۆشه ویسته کهی دهست ناکه وئیت،
یان له دهستی ده چیئت خوی ئینتیجار

ئەگەر خراپەى دەست كەوت ئەو تەنھا
لۆمەى خۆى بكات .

كەواتە خواى پەرەردگار هېچ پىويستى
بەو پەرستنانە نىيە كە ئىمە بۆى
دەكەين، بەلكو بۆ بەرژەوئەندى تۆيەتى
تاوەكو بەختەوئەرى دونياو دواپۆژ بيت .
كەواتە پىويستە مەرۆف تەنھا خوا
بپەرستىت و پروو بكاتە ئەو و پەجائى
پەحمەتى ئەو بكات، چونكە ئەو
پەرەردگارە سەرەپاى بوونى تواناى
لەسەر بە جى هينانى داواكارىيەكانەو
هەيە، كە چاكەت لەگەل دەكات
ويارمەتت دەدات و خۆشيت بۆ دىنييت
شەپت لەسەر لادەدات، بۆيە خواى
پەرەردگار كە داواى پەرستمان لى
دەكات، هەمووى تەنھا بۆ خاترى خۆتە،
چونكە خواى بەخشندە خۆى لەخۆييدا
دەولەمەندو بەپىزو بەخشندەو مېهرەبانەو
بى پىوستە لەبەندەكانى بۆ ئەو چاكەت
لەگەل ناكات تاوەكو پۆژىك لەپۆژان
چاكەى لەگەل بكەيتەو، يان بەفرياي
بىيت وپاداشتى بدەيتەو، بەپىچەوانەى
مەرۆفەكان چاكە لەگەل يەكتر ناكەن بە
بەرامبەر نەبىت، واتە هەركەسىك

پەرستنەى تۆ بۆ ئەو، وەكو پىغەمبەرى
خوا ﷺ دەفەرموويت:

خواى گەورە دەفەرموويت:

(يا عبادي لو أن أولكم وآخركم وإنسكم
وجنكم كانوا على أتقى قلب رجل واحد
منكم ما زاد ذلك في ملكي شيئا، يا عبادي
لو أن أولكم وآخركم وإنسكم وجنكم
كانوا على أفجر قلب رجل واحد منكم ما
نقص ذلك من ملكي شيئا فمن وجد
خيرا فليحمد الله ومن وجد غير ذلك فلا
يلومن إلا نفسه) (۱۰).

واتە: ئەى بەندەكانم ئەگەر ئەو لە
ئاخىرتان و مەرۆف و جنۆكەتان لەسەر دلى
پياو چاكترين كەستان بن ئەو هېچ
لەمولكى من زياد ناكات، ئەى بەندەكانم
ئەگەر ئەو لە وئاخىرتان و مەرۆف و جنۆكە
لەسەر دلى خراپترين كەستان بن ئەو لە
مولكى من هېچ شتىك كەم ناكاتەو...
ئەى بەندەكانم ئەو هەر كردهوكانى
خۆتانە كە بۆتان دەژمىرم و دەتان
دەمەو، ئەگەر كەسى خىرو چاكەى
دەست كەوت با سوپاسى خوا بكات وە

(10) (رواه المسلم، وانظر: صحيح الجامع الصغير:

یارمه تیت بدات ئه وه له بهر موحجاجی و بهرزه وهندی خوی یارمه تیت ده دات بۆ ئه وهی پاداشتی ئه و یارمه تی و چاکه کردنه ی وه ربگریته وه له دونیا، یان له قیامت، یان له تو، یان له پهروهردگار به گویره ی نیه تی ئه و که سه، که واته له ههردوو حاله تدا مروؤف که چاکه یه کت له گه ل بکات ئه وه بۆ بهرزه وهندی خویه تی پیش بهرزه وهندی تو!

که واته ئومید بوونت به چاکه و یارمه تی خوا سوود به خشه و هیچ باجیکی به دواوه نییه، به لام ئومید بوون به چاکه ی غهیری خوا ئه و باج و منهت و زهره ری له دواوه ده بیئت، چونکه که سه چاکه ت له گه ل ناکات به بی به رامبه ر ته نها خوا نه بیئت که هیچ پیوستیه کی به په رستنی به نده کانی نییه، وه که په رستنی له سه ر داناوین بۆ به خته وه ربوون و خوشحالی خۆمانه نه ک ئه و موحجاجی ئه و په رستنه بیئت که ئیمه بۆی ده که یین، به لکو ئه گه ر هه موو خه لکی خوا په رست بن هیچ له خویه تی خوا زیاد ناکات، وه ئه گه ر هه موو خه لکیش کافر بن هیچ له خویه تی ئه و که م ناکات.

سوودنی به کخوایه رستی چس به؟

وه لام / سوودی به کخوایه رستی ئه وه یه که ئه مین ده بیئت له سزای هه میشه یی له دوا پوژدا، وه ده بیته هوی رینمایه بۆت له دونیادا، وه ده بیته هوی سرینه وهی تاوانه کان، خوی گه وره ده فه رموویت:

﴿الَّذِينَ آمَنُوا وَلَمْ يَلْبِسُوا إِيمَانَهُمْ بِظُلْمٍ أُولَٰئِكَ لَهُمُ الْأَمَنُ وَهُمْ مُهْتَدُونَ﴾ [الأنعام: ۸۲].

واته: ئه وانه ی که بپوایان هیناوه و هاوبه ش دانانیا تیکه ل بیروباوه ره که یان نه کردوه، ئه وانه ئه مین له سزای خوی گه وره له پوژی دوایدا، وه رینمایه کراون له دونیادا، (بظلم / واته هاوبه ش بریاردان) پیغه مبه ر ﷻ ده فه رموویت:

(وَحَقُّ الْعِبَادِ عَلَى اللَّهِ أَنْ لَا يَعْذِبَ مِنْ لَا يَشْرِكُ بِهِ شَيْئًا) (۱۱).

واته: مافی به نده کان لای خوی گه وره ئه وه یه که سزای ئه و که سانه نه دات که هیچ هاوبه شی بۆ بریار ناده ن.

(11) (متفق عليه، وانظر: صحيح الجامع الصغير:

خوای گه وره که خوای سرؤقی**دروست کردوهه بؤچی****لیپرسینه وهی له گهل دهکات؟!**

بی گومان یه کیك له ناوه کانی پؤژی قیامت ناوی (یوم الحساب) (پؤژی لیپرسینه وه) که له قورئانی پیروژدا هاتووه له سوره تی غافر: 27، وه یه کیك له پایه کانی باوه پ بریتییه له باوه پ بوون به (پؤژی قیامت بؤ پؤژی لیپرسینه وهی خه لکی) بویه ده بیئت ئیمه ی موسلمان باوه پمان به پؤژی (لیپرسینه وه) هه بیئت بویه، یه کیك له ناوه جوانه کانی خوای مه زن (العدل) که زور دادپه روه ره، وه له عه داله تی خودایه که نابی کافرو موسلمان له یه که ته رازوودا دابنری و وه کو یه که سه ره نجامیان هه بی، بویه خوای گه وره ده فهرموویت:

﴿ أَمْ نَجْعَلُ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ

كَالْمُفْسِدِينَ فِي الْأَرْضِ أَمْ نَجْعَلُ الْمُتَّقِينَ كَالْفُجَّارِ

﴿ ۲۸ ﴾ [ص].

واته: ئایا ئه وانه ی ئیمانیان هیناوه کرده وهی باشیان کردوهه، ده کری و ده گونجی وه کو خراپه کاران مامه له یان

له گهلدا بکه یین؟ ده شی خودای حه کیم و کارزان چاکه کاران و خواناسان و خو پاریزان له تاوان وه که خراپه کاران ته ماشا بکات و حیسابیان بؤ بکات؟ بیگومان نه خیر.

جا ئه گه ر قیامت و پؤژی لیپرسینه وه نه بی و به چاکه کار نه وتری چاکه ت کردو به خراپه کار نه وتری خراپه ت کرد مانای وایه وه که یه که ته ماشا کاران و حیسابیان بؤ کراوه، ئه وهش له خوایه کی دادوهی داناو کارزان و حه کیم ناوه شیته وه هه ره کو خوای گه وره ده فهرموویت:

﴿ وَلَا تَسْتَوِي الْحَسَنَةُ وَلَا السَّيِّئَةُ ﴾

[الفصلت].

واته: هه رگیز کاری چاک و خراپ یه کسان نین و به لکو دوو شتی جیاوازن، کاری چاک ئه وه یه که خوای گه وره پاداشتی چاک ی بؤ ئه نجامده ره که ی ته رخان کردوهه هانی خه لکانیشی داوه له ریگه ی ئایینی پیروژه وه که بؤی بسازین و بیکن، به لام کاری خراپی قه ده غه کردوهه ئه ویش هه ره له ری ئایینه وه به ئیمه ی ناساندوهه سزای بؤ ئه نجامده ره که ی داناهه .

کرده وه کتوپر کابرا ههستایه سه ری
خوی گوره فه رموی چی وای لی کردیت
وابکه یت؟ ووتی له ترسی تو ئه ی
په روه ردگارم، خوی گوره ش لی خوش
بو.

خودای گوره بوچی دۆزه خ و

به ههشتی داناوه؟!

بیگومان خوی گوره دۆزه خی وه کو
سزایه ک بو بیباوه پان ئاماده کردوه وه کو
خوی گوره ده فه رمویت:

﴿فَاتَّقُوا النَّارَ الَّتِي وَقُودُهَا النَّاسُ وَالْحِجَارَةُ أُعِدَّتْ

لِلْكَافِرِينَ﴾ [البقرة: ٢٤].

واته: خوتان پیاریزن له و ئاگره ی که
سوته مه نییه که ی خه لکی به دکارو به رده
بو بیباوه پانی ئاماده و ساز کردوه.

وه ده بیته ئیمه ی موسلمان زور بترسین
له ئاگری دۆزه خ چونکه پیغه مبه ری خوا
﴿تَّقُوا النَّارَ الَّتِي أُعِدَّتْ لِلْكَافِرِينَ﴾ زور لی ترساوه وه که له
فه رموده یه کدا ده فه رمویت:

(اتقوا النار ولو بشق تمرة) ﴿٢٤﴾.

پیاویک له لیپرسینه وه ده ترسیت!

ئه بو هوره یره ﷺ له پیغه مبه ر ﷺ
ده یگی پیته وه، ده فه رمویت:

(أسرف رجل على نفسه فلما حضره
الموت أوصى بنيه فقال إذا أنا مت
فأحرقوني ثم اسحقوني ثم اذروني في البحر
فوالله لئن قدر علي ربي ليعذبني عذابا ما
عذبه أحدا، ففعلوا ذلك به فقال الله
للأرض: أدي ما أخذت فإذا هو قائم،
فقال: ما حملك على ما صنعت؟ قال:
خشيتك يا رب فغفر له بذلك) ﴿١١١﴾.

واته: کابرایه که هه بوو زور زیاده ره وی له
گوناهدا کردو (سته می) له خوی کرد
کاتی که وه ته سه ره مه رگ به منداله کانی
ووت: ئه گه ر مردم بم سوتینن و به مپارن و
بمدن به دهم ره شه باوه، چونکه سویند
به خوا ئه گه ر په روه ردگارم بتوانی
زیندوم بکاته وه به جوریک سزام ده دات
سزای که سی نه دابیته، جا کاتی مرد،
وایان لی کرد، خوی گوره ش فه رمانی دا
به زه وی هه موو خانه کانی له شی ئه م
کابرایه م بو کویکه ره وه، زه ویش کوی

(12) (رواه البخاري، وانظر: صحيح الجامع الصغير:

(13) (متفق عليه، وانظر: صحيح الجامع الصغير: 114).

به سهر ئيمه‌ی بى باوه‌رد، پييان دهوترى له ده‌رگاكانى دۆزه‌خه‌وه بچنه ژوره‌وه، ئاى چ خراپه جيگه‌وه مه‌نزلگاي خو به‌زل زانان . كه‌واته بۆمان ده‌رده‌كه‌وييت خوداي گه‌وره دۆزه‌خى وه‌كو سزايه‌ك بۆ بى باوه‌رپانى ئاماده‌كردوه .

سوكترين سزاي جهه‌ننه‌س!

پيغه‌مبه‌ر ﷺ ده‌فه‌رمووييت:
(إن أهون أهل النار عذابا يوم القيامة
لرجل يوضع في أحص قدميه جمرتان يغلي
منهما دماغه كما يغلي الرجل
بالمقمم) (14)

واته: بيگومان له‌پۆژى دواييدا ئه‌وه‌ى له هه‌موو دۆزه‌خيان سزاي سوكتره پياويكه دوو پشكۆى ئاگر داده‌نين له‌ژير چالايى هه‌ردوو ژير پييدا جا له‌به‌ر تيني ئه‌و دوو پشكۆيه ميشكى ده‌كولى وه‌ك ئاوى سه‌ر ئاگر) .

(سبحان الله) ئه‌مه سوكترين سزاي دۆزه‌خى بييت كه ميشكى ده‌كوليني ئه‌ى ده‌بييت قورستين سزاي چى بييت؟!

وه‌پيغه‌مبه‌رى خوا ﷺ ده‌فه‌رمووييت:

واته: ئيمانداران خوتان بپاريزن له ئاگرى دۆزه‌خ ئه‌گه‌ر به به‌خشيني له‌ته خورمايه‌كيش بييت .

وه‌ خواى گه‌وره له‌سوره‌تى (الزمر) دا باسى چۆنيه‌تى راپيچ كردنى بيباوه‌رپانمان بۆ ده‌كات كه ده‌چن بۆ دۆزه‌خ وه‌كو ده‌فه‌رمووييت:

﴿وَسِيقَ الَّذِينَ كَفَرُوا إِلَىٰ جَهَنَّمَ زُرَّارًا ۚ إِذَا جَاءُوهَا فَتَحَتْ أَبْوَابُهَا وَقَالَ لَهُمْ خَزَنَتُهَا أَلَمْ يَأْتِكُمْ رُسُلٌ مِّنكُمْ يَتْلُونَ عَلَيْكُمْ آيَاتِ رَبِّكُمْ وَيُنذِرُونَكُمْ لِقَاءَ يَوْمِكُمْ هَٰذَا قَالُوا بَلَىٰ وَلَٰكِن حَقَّتْ كَلِمَةُ الْعَذَابِ عَلَىٰ الْكَافِرِينَ ﴿٧١﴾ قِيلَ ادْخُلُوا أَبْوَابَ جَهَنَّمَ خَالِدِينَ فِيهَا فَبئسَ مَثْوًى لِّلْمُتَكَبِّرِينَ ﴿٧٢﴾﴾ [الزمر].

واته: ئه‌وانه‌ى بيباوه‌ر بوون راپيچ ده‌كرين بۆ دۆزه‌خ كۆمه‌ل كۆمه‌ل، تاكاتى دينه (نزيكى) دۆزه‌خ ده‌رگاكانى ده‌كرينه‌وه وه‌ ده‌رگاوانى دۆزه‌خ به‌وان ده‌ليت ئايا پيغه‌مبه‌رانتان بۆ نه‌هات كه ئايه‌ته‌كانى په‌روه‌ردگارتان به‌سه‌ردا بخوينه‌وه، وه‌بتان ترسينن له گه‌يشتنان به‌م پۆژه، ده‌لين: به‌لى هاتن ئاگاداريان كردين به‌لام بريارى سزادراوه

(14) (رواه البخاري، وانظر: صحيح الجامع الصغير: 2035).

(يُؤْتِي بِأَنْعَمِ أَهْلِ الدُّنْيَا مِنْ أَهْلِ النَّارِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ فَيَصْبَغُ فِي جَهَنَّمَ صَبْغَةً ثُمَّ يُقَالُ لَهُ يَا ابْنَ آدَمَ هَلْ رَأَيْتَ خَيْرًا قَطُّ هَلْ مَرَّ بِكَ نَعِيمٌ قَطُّ فَيَقُولُ لَا وَاللَّهِ يَا رَبِّ) (۱۱۱).

واته: له پوژئی دوايي چ که سيک له وپه پری نازو نيعمه تدا بووه به لام له پوژئی دواييدا دوزه خيه ده يهينن يه ک جار له ناگر هه لی ده کيشن پاشان پیی ده وتری ئه ی ئاده ميزاد نایا هيچ خوښی و چاکه يه کت بينوه؟ نایا خوښیت به سه ردا هاتووه؟ ده لی نه والله ئه ی په روه ردگارم .

که واته پیویسته له سه ر ئيمه ی موسلمان خو مان بیاریزین له ناگری دوزه خ به گوپرايه لی کردنی خواو پیغه مبه ر ﷺ تا دوور بین له ناگر له و ناگره ی که پیغه مبه ر ﷺ ده یفه رموو:

(والذي نفسي بيده لو رأيتم ما رأيت لضحكتم قليلا ولبكيتم كثيرا، قالوا: وما رأيت يا رسول الله؟ قال: رأيت الجنة والنار) (۱۱۱).

(15) (رواه مسلم، وانظر: صحيح الترغيب والترهيب: 3663).

(16) (رواه البخاري، وانظر: صحيح الجامع الصغير: 7876).

واته: سویند به و خوايه ی گیانی منی به دهسته ئه وه ی من بینیم ئه گه ر ئیوه بتان بینایه، که م پیده که نین و وه زور ده گریان، هاوه لان ﷺ فه رموویان چیت بینی ئه ی پیغه مبه ری خوا ﷺ؟ فه رمووی: به هه شت و دوزه خم بینی .

خوا بوچی به هه شتی داناوه؟!

به هه شت ئه و نيعمه ته پاک و خوښ و جوانه يه که خوای گه وره بو له خوا ترسان ئاماده ی کردووه وه کو خوای گه وره ده فه رموویت:

﴿ وَسَارِعُوا إِلَىٰ مَغْفِرَةٍ مِّن رَّبِّكُمْ وَجَنَّةٍ عَرْضُهَا السَّمَوَاتُ وَالْأَرْضُ أُعِدَّتْ لِلْمُتَّقِينَ ﴾ (آل عمران) .

واته: پی شپړکی بکه ن بو لیور دنیکی گه وره له لایه ن په روه ردگار تانه وه بو به هه شتی که پانیه که ی به نه ندازه ی ئاسمانه کان و زه وییه که ئاماده کراوه بو له خواترسان .

که واته به هه شت بو ئه و که سانه ئاماده کراوه وه کو پاداشتی که بو باوه پداران و له خواترسان وه کو له نایه تیکی تر دا خوای گه وره ده فه رموویت:

﴿وَأَمَّا مَنْ خَافَ مَقَامَ رَبِّهِ وَنَهَى النَّفْسَ عَنِ الْهَوَىٰ ۖ﴾
 ﴿فَإِنَّ الْجَنَّةَ هِيَ الْمَأْوَىٰ﴾ [النازعات].

واته: ئه و كه سهی كه ترسابی له
 هه لویستگه ی بهرده م پهروه ردگاری و
 بهرگری نه فسی خوی کردبی له ئاره زوی
 خراپه ئه وه بیگومان به هه شت
 جیگایه تی.

وه پیغه مبهری خوا ﴿﴾ ده فه رموویت:
 (يؤتى بأشد الناس بؤسا في الدنيا من أهل
 الجنة فيصغ في الجنة صبغة فيقال له يا ابن
 آدم هل رأيت بؤسا قط هل مر بك شدة
 قط فيقول لا والله يا رب ما مر بي بؤس
 قط ولا رأيت شدة قط) [١١].

واته: له رۆژی دوايیدا به هه شتیه ک
 ده هیترئ که له دونیادا له هه موو که س
 زیاتر له ته نگانه و ناخوشیدا بووه هه لی
 ده کیشن له نازو خوشی به هه شت و پاشان
 پیی ده لئین ئایا هه رگیز ناخوشیت دیوه؟
 ئایا هیچ سه ختی و ته نگانه یه کت هاتوته
 ری؟ ده لی: نه والله نه ناخوشیم تووش
 بووه نه ته نگانه م بینوه .

وه له فه رمووده یه کی تردا پیغه مبهر ﴿﴾
 ده فه رمووی:

(قال الله تعالى: أعددت لعبادي الصالحين
 ما لا عين رأت ولا أذن سمعت ولا خطر
 على قلب بشر) [١١].

واته: خوی گه وره فه رموویه تی: ئاماده م
 کردوو به ئه چاکه کانم به هه رو
 نیعمه تی واکه چاو نه ی دیوه و گوی
 نه بیستوو، به دلی که سدا نه هاتوو.

وه له به هه شتدا نه ک هه ر نیعمه تی خوشی
 تیدایه بگره له وه ش زیاتر په زامه ندی
 خوی گه وره یه واته خودای گه وره له
 به هه شتیه کان زور پارزییه .

وه کو پیغه مبهر ﴿﴾ ده فه رموویت:
 (إن الله تعالى يقول لأهل الجنة: يا أهل
 الجنة، فيقولون: لبيك ربنا وسعديك والخير
 في يدك، فيقول: هل رضيتم؟ فيقولون:
 وما لنا لا نرضى وقد أعطيتنا ما لم تعط
 أحدا من خلقك، فيقول: ألا أعطيكم
 أفضل من ذلك؟ فيقولون: يا رب وأي

(18) (متفق عليه، وانظر صحيح الجامع الصغير:
 4307).

(17) (رواه مسلم، وانظر: صحيح الجامع الصغير:
 8000).

سَلِّمْ عَلَيْكُمْ طِبْتُمْ فَادْخُلُوهَا خَالِدِينَ ﴿٧٣﴾
 وَقَالُوا الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي صَدَقَنَا وَعْدَهُ وَأَوْرَثَنَا
 الْأَرْضَ نَبَوْا مِنْ الْجَنَّةِ حَيْثُ نَشَاءُ فَنِعْمَ أَجْرُ
 الْعَمَلِينَ ﴿٧٤﴾ [الزمر] .

واته: که سانی که له‌په‌روه‌ردگاریان
 ده‌ترسان ده‌برین بۆ به‌هشت پۆل پۆل
 تا کاتیک دینه نزیکی به‌هشت و
 ده‌رگاکانی ده‌کرینه‌وه وه‌ده‌رگاوانه‌کانی
 به‌وان ده‌لین سه‌لامتان لیبت ئیوه پاک و
 خاوین بوون له‌تاوان له‌دوینا که‌واته برپونه
 ناو به‌هشت به‌ه‌میشه‌یی، ده‌لین
 سوپاس بۆ ئه‌و خودایه‌ی هر به‌لینیکی
 به‌ئیمه داپیت، وه زه‌وی به‌هشتی
 به‌میرات پی داین له‌هر شوینیکی
 به‌هشتدا بمانه‌وی نیشه‌جی ده‌بین ئای
 چند چاکه پاداشتی چاکه‌کاران .

که‌واته بۆمان ده‌رده‌که‌ویت که خوی
 گه‌وره دۆزه‌خی وه‌کو سزایه‌کی توند بۆ
 بی‌باوه‌پان ئاماده‌کراوه وه‌به‌هشتیش
 خوی گه‌وره وه‌کو پاداشتی بۆ ئه‌و
 ئیماندارانه ئاماده‌ی کردووه که گوپراپه‌لی
 خواو پیغه‌مبه‌رن ﷺ و کاری چاکه
 ده‌که‌ن، خوی گه‌وره ئه‌م به‌هشتی بۆ

شیء افضل من ذلك؟! فيقول أحل عليكم
 رضواني فلا أسخط عليكم بعده أبدا) (۱۱۱) .
 واته: بیگومان خودای گه‌وره به
 به‌هشتیه‌کان ده‌فه‌رمیت، ئه‌ی
 به‌هشتیه‌کان ئه‌وانیش ده‌لین: ئه‌ی
 په‌روه‌ردگارمان به‌ده‌م فه‌رمانته‌وه هاتین و
 له‌خزمتت داین و هه‌موو چاکه له‌ده‌ستی
 تۆدایه جا (خوی گه‌وره ده‌فه‌رمووی:
 ئایا رازیوون؟ ئه‌وانیش ده‌لین ئه‌ی
 په‌روه‌ردگارمان بۆچی رازی نابین
 له‌کاتیکدا ئه‌وه‌ی به‌ئیمه‌ت داوه به‌هیچ
 یه‌کی له‌دروس‌تکراوه‌کانت نه‌داوه؟ جا
 خوی گه‌وره ئه‌فه‌رمووی: ئایا شتیکتان
 پی بده‌م چاکتر له‌وه؟ ئه‌وانیش ده‌لین: چ
 شتی که‌هیه چاکتر له‌مه‌ی پیمان دراوه؟
 جا خوی گه‌وره - ده‌فه‌رموویت:
 په‌زامه‌ندی خۆم ده‌پژینم به‌سه‌رتانداو
 له‌پاش ئه‌وه هه‌رگیز لیتان زویرو تووره
 نابم.

خوی گه‌وره ده‌فه‌رموویت:

﴿ وَسِيقَ الَّذِينَ اتَّقَوْا رَبَّهُمْ إِلَى الْجَنَّةِ زُمَرًا
 حَقَّ إِذَا جَاءُوهَا وَفُتِحَتْ أَبْوَابُهَا وَقَالَ لَهُمْ خَزَنَتُهَا

(19) (متفق عليه، وانظر: صحيح الجامع الصغير:

سبعين خريفًا فالآن حين انتهى إلى
قعرها) (11).

داواكارم له خواى گوره به به هشتى
پان و بهرين شادمان بکات و بمانپاريزيت
له ئاگرى دۆزه خو له سزاي ناو گۆر.
**وصلی الله وسلم على نبينا محمد
وعلى آله وصحبه أجمعين.**

سه رچاوه گرنگه كان.

- 1- پوختهى ته فسیرى قورئان له گه
هوى هاتنه خواره وهى فهرموده كان.
- 2- خواپه رستى نهك شه خس په رستى .
زنجیره پینماییه کانی گوڅاری رېگای
پاست (ژماره 1). نووسینی (م/
عبداللطيف أحمد مصطفى).
- 3- بیروباوه پری پاست له قورئان و
فهرموده پاسته کاند، دانانی (شیخ:
محمد جمیل زینو)، وه رگیړانی: م/ یوسف
په شید.
- 4- گرنگترین و له پیشتین زانست ئه وه یه
ئینسان بزانی بۆچی دروست کراوه؟ .
ئاماده کردنی / دکتور کاوه ئه کره م
سه نگاوی. سایتی فیرده وس.

ئاماده کردوه که پانایى هیندهى
ئاسمان و زهوییه، که واته پیویسته
موسلمانى ژیر بیربکاته وه و خوی بیاریزیت
له و ئاگره که مه لائیکه ته کانی خوا لئی
ترساوه، وه پیغه مبه ره که مان ﷺ لئی
ترساوه وه هاوه لائی پیغه مبه ره ﷺ
له و ئاگره ترساون .

که واته پیویسته هه موو که سیک له و ئاگره
ترسناکه بترسیت ئه و ئاگره ی که پوژیک
پیغه مبه ره ﷺ له گه ل هاوه لاندان دانیشتبوو
له پر (گره ی شتیك هات) پیغه مبه ره ﷺ
فهرمووی ئه زانن ئه و گرهمیه چی بوو؟
هاوه لان ﷺ فهرموویان: خواو پیغه مبه ره ی
خوا ﷺ باشتر ده زانن، پیغه مبه ره
فهرمووی ﷺ: ئه وه به ردیک فری درایه
ناو دۆزه خ پاش (هه فتا سال) (70)
گه یشته ناوی.

عن أبي هريرة رضي الله عنه قال: كنا عند
النبي ﷺ فسمعنا وجبة فقال النبي ﷺ:
أتدرون ما هذا؟ قلنا: الله ورسوله أعلم،
قال: هذا حجر أرسله الله في جهنم منذ

(20) (رواه البخاري ومسلم، وانظر: صحيح الترغيب
والترهيب: 3673).

5- په نجا چیرۆکی (صحیح)
له فهرمووده کانی بوخاری: نووسینی: علی
عبدالعال الطهطاوی. وهرگیڕانی/
عبدالرحمن أحمد.